

DEVETNICA GOSPI OD BRZE POMOĆI

Presveta Djevice Marijo, Majko Isusova i Majko naša! Svim srcem želim u ovih devet dana biti na poseban način s tobom: promatrati tvoj život, da na tvom primjeru i tvojom pomoći naučim svoj život živjeti onako kako Bog želi i da tvojim zagovorom zavrijedim primiti milosti, koje su mi za to potrebne. To te molim iz ljubavi prema tvome Sinu Isusu Kristu, Gospodinu našemu. Amen.

1. DAN: NEKA MI BUDE

U šestome mjesecu posla Bog anđela Gabrijela u galilejski grad imenom Nazaret k djevici zaručenoj s mužem koji se zvao Josip iz doma Davidova; a djevica se zvala Marija. Andeo uđe k njoj i reče: "Zdravo, milosti puna! Gospodin s tobom!" Na tu se riječ ona smete i stade razmišljati kakav bi to bio pozdrav. No andeo joj reče: "Ne boj se, Marijo! Ta našla si milost u Boga. Evo, začet ćeš i roditi sina i nadjenut ćeš mu ime Isus. On će biti velik i zvat će se Sin Svevišnjega. Njemu će Gospodin Bog dati prijestolje Davida, oca njegova, i kraljevat će nad domom Jakovljevim uvijeke i njegovu kraljevstvu neće biti kraja." Nato će Marija andelu: "Kako će to biti kad ja muža ne poznajem?" Andeo joj odgovori: "Duh Sveti sići će na te i sila će te Svevišnjega osjeniti. Zato će to čedo i biti sveto, Sin Božji." ... Nato Marija reče: "Evo službenice Gospodnje, neka mi bude po tvojoj riječi!" I andeo otide od nje. (Lk 1,26-35, 38)

Blažena Djevica Marija je pozvana na najvišu čast: da postane Majkom Sina Božjega, Spasitelja svijeta. Ali ona je kao vjerna Židovka sigurno znala kako prorok Izaija opisuje budućeg Spasitelja: „Za naše grijeha probodoše njega, za opačine naše njega satrješe. Njegove nas rane iscijeliše. ... jer sam se ponudio na smrt i među zlikovce bio ubrojen, da grijeha mnogih ponese na sebi.“ (Iz 53,5 i 12)

Marija nije znala sve što će s time biti povezano, ali je prema Izaijinom proročanstvu mogla biti sigurna da će se otkupljenje od grijeha izvršiti bolnim načinom, pa da će i ona, kao Spasiteljeva Majka, morati mnogo trpjeti. Mi si jedva možemo predočiti koliko je izvanredne vjere i odvažne ljubavi prema Bogu bilo potrebno, da Marija u tom velikom i odlučnom času dade svoj pristanak. Ona ga ne bi mogla dati da nije već sav svoj dotadašnji život živjela u toj dubokoj vjeri i isključivoj ljubavi prema Bogu. Vjerovala je da je Bog ljubi (inače je ne bi stvorio!) i da je On u svojoj božanskoj, svemogućoj ljubavi predvidio sve što će ući u njezin život. Zato je od jutra do mraka odano, rado i s ljubavlju vršila sve svoje poslove, znajući da time vrši volju Božju. To joj je, uz milost Božju, dalo snage i odvažnosti, da ponizno i odlučno kaže svoj „Neka mi bude!“ i u času, kad je Bog zatražio njezin pristanak da postane majkom toliko očekivanog i željkovanog Spasitelja.

Uzimam li svoj svagdanji život, sa svim njegovim malim i velikim, lakim i teškim dužnostima kao vršenje volje Božje? Znam li preko dana, napose u onom što je odbojno i teško, iz ljubavi prema Bogu ponavljati Marijin: „Neka mi bude!“? Ne smijem zaboraviti da je to prvi način da omilim Bogu, koji je i mojem životu, makar mi se činio sakriven, skroman i nekoristan, dao veliki zadatak: osvojiti nebo i za sebe i za mnoge druge duše.

Molitva

Presveta Djevice Marijo, hvala ti što si pristala da budeš Majkom Spasiteljevom i što si tim pristankom prihvatile i sve nepoznate patnje, koje su čekale tvoga Sina i tebe. Molim te, budi uza me da i ja znam u svakom času iskrena srca reći Bogu: „Neka mi bude po tvojoj volji!“ – i da čvrsto vjerujem da će Bog po svemu, bilo to lako ili teško, radosno ili bolno, voditi moj život onako kako će za mene biti najbolje.

Zdravo Marijo...

Gospo od Brze Pomoći, pohiti da nam pomogneš!

2. DAN: SLUŽBENICA LJUBAVI

Andeo reče Mariji: „Evo tvoje rođakinje Elizabete: i ona u starosti svojoj zače sina. I njoj, nerotkinji prozvanoj, ovo je već šesti mjesec. Ta Bogu ništa nije nemoguće!“ Tih dana usta Marija i pohiti u Gorje, u grad Judin. Uđe u Zaharijinu kuću i pozdravi Elizabetu. Čim Elizabeta začu Marijin pozdrav, zaigra joj čedo u utrobi. I napuni se Elizabeta Duha Svetoga i povika iz svega glasa: “Blagoslovljena ti među ženama i blagoslovjen plod utrobe tvoje! Ta otkuda mi da Majka Gospodina mojega dođe k meni? Gledaj samo! Tek što mi do ušiju doprije glas pozdrava tvojega, zaigra mi od radosti čedo u utrobi. Blažena ti što povjerova da će se ispuniti što ti je rečeno od Gospodina!“ Tada Marija reče: “Veliča duša moja Gospodina, klikće duh moj u Bogu, mome Spasitelju, što pogleda na neznatnost službenice svoje: odsad će me, evo, svi naraštaji zvati blaženom.“ Marija osta s Elizabetom oko tri mjeseca, a onda se vrati kući. (Lk 1,36-37, 39-48 i 56)

Marija je primila milost koja ju je uzdigla iznad svih ljudskih bića. Ona je toga svjesna. To dokazuju njezine riječi: „Odsad će me svi naraštaji zvati blaženom, jer velika mi djela učini Svesilni!“ (Lk 1,48b-49) No ona, obdarena tom izvanrednom milosti kao da i ne misli na sebe. Isus, koji se u njoj utjelovio, potiče je da čini dobro drugima, i ona odlazi u službu ljubavi svojoj staroj rođakinji. Mi bismo možda rekli: „Pa mogla je činiti dobro i svojim sumještanima. Sigurno je i u Nazaretu bilo žena i majki, kojima bi dobro došla njezina pomoć.“ No nije li to pouka za nas: najprije smo dužni pomoći svojima. Ako bi netko zanemario svoje najbliže, svoje stare roditelje, svoj rod, a pomogao bi drugima, morali bismo se zapitati, je li takva ljubav u redu?

Blažena Djevica Marija nije činila tako. Najprije pomaže svojoj tetki, a onda, kad se vratila u Nazaret, sigurno je imala uvijek otvoreno srce i za sve oko sebe. Kako je kod mene? Jesam li uvijek spremna/najprije pomoći svojima? I to rado, s ljubavlju? Ako dosad nije bilo tako, odsad će se vladati kako me uči Presveta Djevica Marija. Onda će ona sigurno rado biti uza me i svojim zagovorom pomagati meni u mojim potrebama. Još ču danas nastojati nečim razveseliti svoje najbliže: roditelje, braću, sestre, nekoga iz roda, tko je dosad bio možda zanemaren.

Molitva

Presveta Djevice Marijo, hvala ti za primjer koji si nam dala svojom službom rođakinji Elizabeti. Molim te, daj da i ja imam otvoreno srce i ruke spremne za službu ljubavi najprije

svojim najbližima: roditeljima, braći, rođacima..., a onda i svima drugima, kojima bi po Božjoj dobroti moja pomoć dobro došla.

Zdravo Marijo...

Gospo od Brze Pomoći, pohiti da nam pomogneš!

3. DAN: TJEŠKOBA SVETOG JOSIPA

A rođenje Isusa Krista zabilježeno je ovako. Njegova majka Marija, zaručena s Josipom, prije nego se sastadoše, nađe se trudna po Duhu Svetom. A Josip, muž njezin, pravedan, ne htjede je izvrgnuti sramoti, nego naumi da je potajice napusti. Dok je on to snovao, gle, anđeo mu se Gospodnji ukaza u snu i reče: "Josipe, sine Davidov, ne boj se uzeti k sebi Mariju, ženu svoju. Što je u njoj začeto, doista je od Duha Svetoga. Rodit će sina, a ti ćeš mu nadjenuti ime Isus jer će on spasiti narod svoj od grijeha njegovih." Kad se Josip probudi oda sna, učini kako mu naredi anđeo Gospodnji: uze k sebi svoju ženu. I ne upozna je dok ne rodi sina. I nadjenu mu ime Isus. (Mt 1,18 – 21, 24- 25)

Možemo zamisliti kakvu je muku proživljavao sveti Josip ne znajući za Marijinu svetu tajnu, tim više, što je ona šutjela. Ta kako bi mu mogla doći i reći da će roditi Sina Božjega! Kako bi mu mogla dokazati da je to istina? Marija moli i s pouzdanjem čeka da Bog otkrije Josipu istinu. I Josip sigurno moli – inače ne bi mogao ostati pravedan. Tada mu Bog uistinu objašnjava neizrecivu tajnu i oslobađa ga od tjeskobe, a Mariju od bolne patnje. Možda i u mom životu postoje nerazumijevanja, sumnje, koje me muče, a ne mogu o njima razgovarati, ili se pokazalo da tu razgovor ne pomaže. Moram uvjek iznova sklapati ruke i moliti Božje svjetlo i za sebe i za druge. Čekajući da Bog pokaže istinu, nasljeđovat ću i dobrog svetog Josipa i neću nikome činiti zla, a nasljeđovat ću i Blaženu Djesticu Mariju i neću trošiti riječi, gdje one ne koriste. Pouzdana i ustrajna molitva bit će sigurno uslišana.

Molitva

Prečista Djevice Marijo i dobri sveti Josipe, molim vas, izmolite nam da po vašem primjeru u nerazumijevanjima i sumnjama, kada i razgovor postane težak, pa i nemoguć, znamo u ljubavi i međusobnom poštovanju šutjeti, moliti i s pouzdanjem očekivati Božju pomoć.

Zdravo Marijo...

Gospo od Brze Pomoći, pohiti da nam pomogneš!

Sveti Josipe, moli za nas!

4. DAN: BETLEHEM

U one dane izađe naredba cara Augusta da se provede popis svega svijeta. Bijaše to prvi popis izvršen za Kvirinijeve upravljanja Sirijom. Svi su išli na popis, svaki u svoj grad. Tako i Josip, budući da je bio iz doma i loze Davidove, uziđe iz Galileje, iz grada Nazareta, u Judeju – u grad Davidov, koji se zove Betlehem – da se podvrgne popisu zajedno sa svojom zaručnicom Marijom koja bijaše trudna. I dok su bili ondje, navršilo joj se vrijeme da rodi. I porodi sina svoga, prvorodenca, povi ga i položi u jasle jer za njih nije bilo mjesta u svratištu. (Lk 2,1-7)

Da smo u tim časovima mogli zaviriti u Marijino Srce, vidjeli bismo koliko je u njemu bilo boli, što svoje dijete – Božjega Sina i Spasitelja svijeta – mora roditi u staji. Ali vidjeli bismo i to, da to krajnje siromaštvo nije pomutilo njezine dubinske sreće, jer je Marija i u tome znala prepoznati Božje vodstvo i Božju volju. Bog je za svog Sina izabrao krajnje siromaštvo, jer nas je htio poučiti da svoje srce ne privežemo za materijalna dobra. Razumijem li ja tu pouku? Znam li strpljivo podnositi neimaštinu? Prihvaćam li rado granice svojih mogućnosti, ili poštovat će želim uvijek nešto više, uvijek novih udobnosti (možda i samo zato, da se mogu hvaliti pred drugima...)? Ako sam otac ili majka, da li svoju djecu odgajam tako, da prije svega nastoje steći bogatstvo vjere i bogatstvo srca – čestitost, kršćanske kreposti – ili mislim samo na to kako da im dadnem sve materijalne pogodnosti, a ono najvažnije zanemarujem? Ako ne trpim oskudice, ako imam dovoljno, možda i u izobilju, imam li otvoreno srce za siromašne, koji su tako slični Isusu, Mariji i Josipu u Betlehemu? Još danas moram u tom svjetlu stvoriti čvrste dobre odluke.

Molitva

Presveta Bogorodice, koja si Božjega Sina rodila u krajnjem siromaštvu, pomozi nam, da ispravno gledamo na materijalna dobra, da ne malakšemo u neimaštini, da ne želimo ono što ne možemo steći čestitim radom, a od onoga što steknemo, da rado dijelimo s braćom koja oskudijevaju.

Zdravo Marijo...

Gospo od Brze Pomoći, pohiti da nam pomogneš!

Sveti Josipe, moli za nas!

5. DAN: PRIKAZANJE U HRAMU

Kad se zatim po Mojsijevu Zakonu navršiše dani njihova čišćenja, poniješe ga u Jeruzalem da ga prikažu Gospodinu – kao što piše u Zakonu Gospodnjem: Svako muško prvorodenče neka se posveti Gospodinu! – i da prinesu žrtvu kako je rečeno u Zakonu Gospodnjem: dvije grlice ili dva golubića. (Lk 2, 22 -24)

Možemo si predočiti kakvim su raspoloženjem Marija i Josip donijeli Isusa u Hram. Sigurno su najprije iz dubine duše zahvalili Bogu za taj neizrecivi DAR – ISUSA, a onda su s njime prikazali i sebe, svoj život i rad. Ponovo su se svim srcem stavili Bogu na raspolaganje, vjerujući u njegovu ljubav i pouzdavajući se u njegovu Očinsku Providnost. Znam li ja zahvaljivati Bogu za dar života i za druge bezbrojne darove, koje mi neprestano dijeli? Znam li mu uvijek iznova djetinjnim povjerenjem prikazivati svoj život i rad, svoje radosti i boli, svoje planove, potrebe i

tjeskobe? Takvo je prikazanje važnije od svega, što bismo mogli staviti na oltar, jer svaki drugi dar dobiva svoju vrijednost po ovom nutarnjem prikazanju svega sebe Bogu. Ako sam otac ili majka, gledam li u svome djetetu Božji DAR, za koji Bogu zahvalujem, i može li to moje dijete osjetiti? Prikazujem li uvijek iznova svoju djecu Bogu da tako na njih zazovem Božji blagoslov? Znam li prikazivati Bogu sve one, s kojima me je Bog u životu povezao, kao i one od kojih možda trpim? Od danas ču to nastojati činiti što češće.

Molitva

Dobri Oče nebeski! Ti si mi dao život i želiš da ga živim tako da na kraju ovog zemaljskog života prijeđem u život vječni, u kojem neće biti ni suza ni boli, u kojem si nam pripravio neprolaznih radosti. Zahvalujem ti, Oče, za dar života. Hvala ti za sve radosti, ali i za sve patnje, kojima često ne vidim smisla. Vjerujem da sve upravljaš za moje dobro. Zato ti prikazujem sebe i sve svoje, i molim te, po zagovoru Presvete Djevice Marije i svetog Josipa, daj nam svima milost, da uvijek ponovo nastojimo živjeti kako ti želiš, da ti naše prikazanje bude ugodno u Isusu Kristu, tvojem Sinu, našem Spasitelju. Amen.

Zdravo Marijo...

Gospo od Brze Pomoći, pohiti da nam pomogneš!

Sveti Josipe, moli za nas!

6. DAN: MARIJINO POSREDOVANJE U KANI GALILEJSKOJ

Trećeg dana bijaše svadba u Kani Galilejskoj. Bila je ondje Isusova majka. Na svadbu bijaše pozvan i Isus i njegovi učenici. Kad ponesta vina, Isusu će njegova majka: "Vina nemaju." Kaže joj Isus: "Ženo, što ja imam s tobom? Još nije došao moj čas!" Nato će njegova mati poslužiteljima: "Što god vam rekne, učinite!" A bijaše ondje Židovima za čišćenje šest kamenih posuda od po dvije do tri mjere. Kaže Isus poslužiteljima: "Napunite posude vodom!" I napune ih do vrha. Tada im reče: "Zagrabite sada i nosite ravnatelju stola." Oni odnesu. Kad okusi vodu što posta vinom, a nije znao odakle je – znale su sluge koje zagradiše vodu – ravnatelj stola pozove zaručnika i kaže mu: "Svaki čovjek stavlja na stol najprije dobro vino, a kad se ponapiju, gore. Ti si čuvaо dobro vino sve do sada." Tako, u Kani Galilejskoj, učini Isus prvo znamenje i objavi svoju slavu te povjerovaše u njega njegovi učenici. (Iv 2, 1-11)

Isus je sveznajući Bog, pa je znao da je nestalo vina. On nas neizmjerno voli – tako je ljubio i te mladence – no ipak im je pritekao u pomoć tek kad se za njih zauzela njegova Majka. Nije li nas time htio poučiti kako mu je milo kad ga ona moli za nas? I još više: da će na njezinu molitvu učiniti i ono, za što još nije došao njegov čas. Prema tome možemo s bezgraničnim pouzdanjem moliti Blaženu Djesticu Mariju da se za nas zauzima, pa i u materijalnim potrebama. No, nemojmo zaboraviti, što ona postavlja kao uvjet uslišanja: „Što god vam rekne, učinite!“ A Isus nam je najviše naglasio svoju zapovijed ljubavi: „Ovo je moja zapovijed: ljubite jedni druge kao što sam ja vas ljubio!“ (Iv 15, 12) Znamo, dakle, što moramo činiti, da bi Marijin zagovor ubrzao Božju pomoć.

Molitva

Sveta Majko Božja, Pomoćnice kršćana, sam Isus želi da nam budeš Zagovornicom. Ti si tako spremna da nam pomogneš, ali mi često nismo izvršili što Isus od nas traži. No, iako smo nevrijedni, molimo te, Majko, budi nam Posrednica kod svog Sina, našega Spasitelja. Izmoli nam milost žive vjere, pouzdanja i ljubavi, da svoj život živimo više u duhu Isusove zapovijedi ljubavi. Daj da poput tebe vidimo, gdje možemo drugima pomoći i razveseliti ih i da to rado činimo. Znamo da ćeš tada i ti, kad bude trebalo, rado požuriti Isusov čas, da nam se smiluje u našim potrebama.

Zdravo Marijo...

Gospo od Brze Pomoći, pohiti da nam pomogneš!

7. DAN: MARIJIN I ISUSOV JAVNI ŽIVOT

Marija je Isusa othranila i odgojila, a kad je došlo vrijeme za njegov javni život propovijedanja i naučavanja, ona ostaje tiha u skrovitosti. Sigurno se znala neopazice umiješati u mnoštvo i sa živom vjerom slušati Isusove pouke. Tako su jednoga dana Isusa upozorili: "Evo majke tvoje i braće tvoje, vani stoje i traže da s tobom govore." Tomu koji mu to javi on odgovori: "Tko je majka moja, tko li braća moja?" I pruži ruku prema učenicima: "Evo, reče, majke moje i braće moje! Doista, tko god vrši volju Oca mojega, koji je na nebesima, taj mi je brat i sestra i majka." (Mt 12, 47-50)

Možda je Marija čula taj Isusov odgovor. Je li ju zabolio? O ne, jer ona je uz svoga Sina više nego itko na zemlji uvijek vršila volju Oca nebeskoga:

- i u spremnosti da prihvati Bogomajčinstvo,
- i u prihvaćanju siromaštva,
- i u bijegu u Egipat, gdje su morali neko vrijeme živjeti u progonstvu,
- i u svakidašnjem radu u nazaretskoj kućici,
- i sada, u skrovitoj povučenosti, dok Isus obilazi gradove i sela propovijedajući i čineći čudesa.

Mariji nije bilo ništa svetije od Božje volje. Zato je razumjela i poziv svoga Sina.

Vodi li mene u svemu želja da ispunim volju Božju? Pomažem li drugima da je izvrše? Ako sam otac ili majka, pitam li se ozbiljno, što Bog želi od moga djeteta? Nakon što smo nastojali svojoj djeci dati dobar kršćanski odgoj, znamo li poštivati njihovu odluku, da žive kako to Bog traži preko njihove savjesti, a da se ne mijesamo nepotrebno u njihov život? Jesmo li spremni da svoje dijete podržimo i potaknemo na odaziv, ako bi ga Bog izabrao za svoju službu? Ili možda mislimo da možemo svom djetu željeti nešto bolje nego što mu želi Bog? Ako nisam spremna/spremna prihvati Božju volju, kako mogu tražiti da Bog prihvati „moju“ volju?

Molitva

Nebeska Majko, svojim nas zagovorom učvrsti u vjeri da je za nas najbolje ono što Bog hoće. Nauči nas da i druge potičemo i pomažemo da tako misle i hoće. Daj da svoju životnu zadaću

nastojimo što savjesnije izvršiti, a onda da znamo ostati u skrovitosti i ne miješati se u tuđi život, ako to ne bi bilo u skladu s voljom Božjom i prema tome za istinsko dobro tih duša.

Zdravo Marijo...

Gospo od Brze Pomoći, pohiti da nam pomogneš!

8. DAN: MARIJA UZ ISUSOV KRIŽ

Uz križ su Isusov stajale majka njegova, zatim sestra njegove majke, Marija Kleofina, i Marija Magdalena. Kad Isus vidje majku i kraj nje učenika kojega je ljubio, reče majci: "Ženo! Evo ti sina!" Zatim reče učeniku: "Evo ti majke!" I od toga časa uze je učenik k sebi. (Iv 19,25-27)

Marija je bila vjerna do Križa. I tu je u svojoj боли ponavljala: „Neka mi bude!“ i sjedinjavala se s Isusovom otkupiteljskom žrtvom. Ona je i pod križem Isusova Majka i Isusova učenica: kao Majka ga je bolju raskidanom srcem prikazivala Nebeskom Ocu, a kao učenica upijala je njegove riječi s križa: „Oče, oprosti im, jer ne znaju što čine!“ I prežalosna majka opršta. Opršta svojim sunarodnjacima, koji su se Isusa odrekli, opršta židovskim poglavarima koji su ga na smrt osudili, opršta Herodu koji ga je okrutno izrugao, Pilatu, koji je od straha za svoju službu podlegao židovskim zahtjevima i prijetnjama. Marija opršta svima nama, jer smo svi svojim bezbrojnim grijesima skrivili Isusovu smrt na križu. Ne samo to: na Isusovu želju, Marija nas uzima za svoju djecu i nikada nas neće napustiti. Ona se čak vraća na Zemlju (Lurd, Fatima) da nas iznova odvraća od zla i obraća k dobru.

Što učim od Marije pod križem?

1. Ako u svom trpljenju znam s Marijom ponavljati: „Neka mi bude po tvojoj volji“, nijedna me bol neće slomiti, nego će me osposobiti za veću ljubav, punu razumijevanja za druge.
2. Moram nastojati, da poput Isusa i Marije rado oprštam sve i svakome. Neka me na to sjeća prošnja molitve Gospodnje: „Otpusti nam duge naše, kako i mi otpuštamo dužnicima našim.“ Ne smijem govoriti: oprštam, ali ne mogu zaboraviti. Ako svaki put, kad se sjetim neke nepravde, iskreno ponovim: „oprštam od svega srca“, onda neće ništa smetati to što „ne zaboravim“.
3. Ako sam iskreno oprostio, onda u mom srcu nema mjesta osveti, nego uvijek iskreno nastojanje, da zlo uzvratim dobrim.

Molitva

Žalosna Majko Božja, tvoje je prečisto Srce bilo probodeno mačem боли, ali ti si ustrajala pod križem svoga Sina i uz njega Spasitelja postala Suspasiteljicom. Molim te, nauči me strpljivo i odano primati svaku bol i patnju i prikazivati je u zadovoljštinu za svoje krivnje, kao doprinos za spasenje mojih milih i dragih, ali i za čitavu Crkvu, za čitav svijet. Molim te, izmoli mi veliku milost, da znam oprštati, da nikad ne gajim osvetničke misli, nego da na zlo odgovaram dobrim. Molim te i za svu našu braću koja trpe. Izmoli im utjehe i snage da se po trpljenju više sjedine s našim Spasiteljem i tako zasluže vječne radosti.

Zdravo Marijo...

Gospo od Brze Pomoći, pohiti da nam pomogneš!

9. DAN: MARIJA S PRVOM CRKVOM OČEKUJE DUHA SVETOGA

Onda se vrtiše u Jeruzalem s brda zvanoga Maslinsko, koje je blizu Jeruzalema, udaljeno jedan subotnji hod. I pošto uđu u grad, uspnu se u gornju sobu gdje su boravili: Petar i Ivan i Jakov i Andrija, Filip i Toma, Bartolomej i Matej, Jakov Alfejev i Šimun Revnitelj i Juda Jakovljev – svi oni bijahu jednodušno postojani u molitvi sa ženama, i Marijom, majkom Isusovom, i braćom njegovom. (Dj 1, 12-14)

Kako li nam divan primjer daje Presveta Djevica Marija! Okupila je oko sebe Apostole i pobožne žene da se zajedničkom molitvom spreme za silazak Duha Svetoga. Na nju je Duh Sveti već sišao u času Isusova začeća, i ona je uvijek ostala njegov bezgrešni Hram. Ali njezina prisutnost i njezina molitva jačaju vjeru i pouzdanje mlade Crkve. Ona ih potiče na ustrajnost, i tako su zajedno s njom obavili prvu molitvenu devetnicu. Plod nije izostao: Duh Sveti se u preobilju spustio na njih i od plašljivih kolebljivaca stvorio smione, gorljive i vjerne navjestitelje Evanđelja.

Jesam li raspoložen za molitvu? Možda molim samo kad me pritisne nevolja? Podržavam li zajedničku obiteljsku molitvu? Molim li zajedno sa svojim bračnim drugom, s djecom? Znam li druge poticati na molitvu i moliti s njima u njihovoj nevolji?

Marija je uvijek spremna da moli s nama i za nas. Ona je i u ovoj devetnici uza me. No ona ne može umjesto mene učiniti ono što ja moram učiniti sam, a to je, da otvorim svoje srce Bogu i pokažem mu sve svoje slabosti i rane da mi ih izlijeći. Moja duša može samo tako postati dostojan stan Duha Svetoga.

U ovoj sam devetnici s dragom Gospom možda već uočio neke svoje slabosti i manjke. Mogu se na njih još jednom letimice podsjetiti:

- Vjerujem li da Bog očinskom ljubavlju ravna mojim životom, i da je prvi način, kako da Bogu omilim, vršenje volje Božje po sitnim i krupnim dnevnim dužnostima? Ne moram li se u tome obnoviti, ili možda početi posve novim očima gledati na svoj život?
- Marija nas uči, da svoju ljubav prema Bogu dokazujemo i ljubavlju prema bližnjima, i to najprije našim najbližima: roditeljima, rođacima... Jesu li oni dosad bili uistinu prva briga moje djelotvorne ljubavi? Što u tome moram popraviti?
- Kako sam se dosad vladao u nerazumijevanjima, sumnjama? Možda sam nemilice bacao krivnju na druge i hoteći se pošto-poto opravdati izazvao svađe, vrijedanja, optuživanja... Znam li oprištati? Odričem li se osvetničkih misli? Koje će tu odluke stvoriti, da budem pravo dijete Marijino?
- Kakav je moj stav prema materijalnim dobrima? Možda ima mnogo nezadovoljstva s obzirom na ono što imam i zbog onoga što nemam? Je li moje nastojanje bilo usredotočeno oko stjecanja žive i prosvijetljene vjere i kršćanskih kreposti ili samo oko stjecanja materijalnih dobara, zanemarujući ono prvo? Jesam li imao otvoreno srce i ruke za siromašnu braću?
- Zahvaljujem li ikad Bogu za život (svoj i svoje djece) i za sva ostala dobra, koja dnevno primam? Znam li sve prikazivati Bogu moleći njegov blagoslov?

- Znam li poštivati vlastitu odgovornost svakoga za svoj život, da se ne miješam nepotrebno i time izazivam nezadovoljstva i razmirice?
- Vjerujem li u moć Marijina zagovora i jesam li spreman slijediti njezine pouke koje nam je dala bilo riječima ili svojim životom? Kako se vladam kad me zadesi neuspjeh, trpljenje, bolest, smrt mojih milih?
- Koje mjesto ima u mom životu molitva? Imam li potpuno pouzdanje u Boga i onda kad me ne usliši onako kako ja želim? Molim li ponizno, ustrajno? Znam li druge poticati na molitvu i moliti s njima? Ne moram li stvoriti čvrste odluke s obzirom na našu obiteljsku molitvu?

Ispit savjesti po Božjim zapovijedima otkrit će mi sva druga područja mog života da vidim jesam li živio onako kako Bog hoće, ili sada moram iskreno i ponizno priznati i okajati svoju krivnju, da uz majčinski zagovor Prečiste Djevice Marije započнем novim životom.

Molitva

Bezgrešna Djevice Marijo, Isusova i naša Majko! Hvala ti za ovu devetnicu pred tobom i s tobom. Zahvali sa mnom Bogu za sve milosti koje mi je u svojoj očinskoj dobroti udijelio i izmoli mi milost, da skrušenim pokajanjem i iskrenom ispovijedi započnem novi život. Budi mi ti, Majko Milosrđa, od sada Savjetnicom i Pomoćnicom, da se Bog proslavi u mojoj životu i, ako bude njegova sveta volja, da se po meni proslavi i u životu onih duša koje su s mojom povezane. To te molim za ljubav prema Isusu, tvome Sinu, Gospodinu i Spasitelju našemu. Amen.

Zdravo Kraljice, majko milosrđa, živote, slasti i ufanje naše, zdravo! K tebi vapijemo prognani sinovi Evini. K tebi uzdišemo, tugujući i plačući u ovoj suznoj dolini. Svrni, dakle, odvjetnice naša, one svoje milostive oči na nas te nam poslije ovoga progona pokaži Isusa, blagoslovljeni plod utrobe svoje. O blaga, o mila, o slatka Djevice Marijo!

O Gospođo moja, o Majko moja! Tebi se sasvim prikazujem, pa da ti se pokažem odanim, posvećujem ti svoje oči, svoje uši, svoja usta, svoje srce, upravo svega sebe. Kad sam, dakle, sav tvoj, o premla Majko, čuvaj me i brani me kao stvar i svojinu svoju. Amen.

Tekst je preuzet iz knjižice “[Pobožnost Gospi od Brze Pomoći](#)” u izdanju Verbuma.

LITANIJE GOSPI BRZE POMOĆI

Gospodine, smiluj se! *Gospodine, smiluj se!*
Kreste smiluj se! *Kreste smiluj se!*
Gospodine, smiluj se! *Gospodine, smiluj se!*
Oče nebeski, Bože, *smiluj nam se!*
Sine, Otkupitelju svijeta, Bože *smiluj nam se!*
Duše Sveti Bože, *smiluj nam se!*
Sveto Trojstvo, jedan Bože, *smiluj nam se!*

Majko sina Božjega, moli za nas!

Naša Gospo od Brze pomoći, Moli za nas!
Zagovornice sviju, koji te s pouzdanjem zazivaju,
Da nam vjera bude živa i prosvijetljena,
Da nam ufanje postane nepokolebivo,
Da nam se ljubav usavrši,
Da vjerno vršimo Božje zapovijedi,
Da ustrajemo u dobrim djelima,
Da se opiremo pobunama zle volje,
Da ne podlegnemo napastima,
Da se uspješno borimo protiv grijeha,
Da zadobijemo milost skrušenog pokajanja,
Pomoćnice u svim duhovnim i vremenitim potrebama,
Pomoćnice onima, koji se žele vratiti na put spasenja,
Pomoćnice onima, koji teže za svetim svećeničkim i redovničkim životom,
Pomoćnice propovjednicima Evanđelja,
Pomoćnice svim radnicima u vinogradu Gospodnjem,
Pomoćnice borcima za vjeru,
Pomoćnice u rasvjetljavanju nevjernika,
Pomoćnice u obraćenju krivovjeraca,
Pomoćnice Svetoga Oca biskupa i svećenika,
Uzore kršćanskih majki,
Svjetlo kršćanskim očevima,
Zaštitnice mlađeži,
Radosti čestitih obitelji,
Utjeho žalosnih,
Snago klonulih i malodušnih,
Savjetnice u svakoj nevolji,
Obrano od zaraznih bolesti i pošasti,
Obrano od požara,
Obrano od groma i oluje,
Obrano od poplave,
Obrano putnika,
Obrano naše domovine,
Obrano u času smrti,
Osloboditeljice duša iz čistilišta,

Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijeha svijeta, oprosti nam, Gospodine,
Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijeha svijeta, usliši nas, Gospodine,
Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijeha svijeta, smiluj nam se Gospodine.

Moli za nas, Gospo Brze Pomoći!
Da dostojni postanemo obećanja Kristovih.

Pomolimo se.

Svemogući vječni Bože, koji vidiš, da smo okruženi tolikim opasnostima i bijedom, dopusti u svojoj beskrajnoj dobroti, da nas Bezgrešna Djevica Marija, Majka Tvojega Božanskog Sina, brani od zlog duha i štiti u svim protivnostima, da nas brzom pomoći osloboди od svakog zla duše i tijela i sigurno vodi u nebesko kraljevstvo, po zaslugama Gospodina našega Isusa Krista, Sina Tvoga. Amen.